

Millis da Catalans han demonstrà ils mais passads per l'independenza.

La Catalugna a l'Universitat da Turitg

Dieta davart lingua, politica e giurisprudenza

DA GUIU SOBIELA-CAANITZ

■ Co statti cun la «comunitat autònoma de Catalunya» (7,571 milioni olmas)? Quai po interessar giugaders e fans da «Bayern München» pervi da lur trenader Pep Guardiola (*1971 a Santpedor en Catalugna), ubain tgi che dauda gugent concerts da musica medievala u barocca interpretada da Jordi Savall (*1941 a Igualada en Catalugna). Lez ha gist refusà il «Premio nacional español de música» per crittgari la politica culturala spagnola. La Catalugna interessa las medias svizras e schizunt il mund academic dal pajais. Era l'Universitat da Turitg, suenter quelles da Friburg e Berna, ha deditgà ina dieta a la brama d'independenza politica en Catalugna. Ils iniziants eran il docent romanist Johannes Kabatek e ses assistent catalan Anton-Simó Massó i Alegret, en colliaziun cun il «Casal català de Zuric» (www.cczuric.cat). Referì e discutà han il romanist Georg Kremnitz (Universitat da Vienna), il politolog Klaus-Jürgen Nagel (Universitat Pompeu Fabra a Barcelona) ed il giurist Bardo Fassbender (Universitat da S. Gagl). L'occurrenza è sa slegada en in'aula fullanada dal bajet principal cun in public per gronda part catalan. Kabatek ha avert la dieta cun pleds da smirvegl avant in tal success.

Da Carl il grond a la grafia moderna

En quest onn deditgà a commemorare Carl il grond († 814) dastg'ins far endament che lez ha per uschè dir fundà la Catalugna l'onn 801 cun l'entrada pa-schaiva da ses figl en la citad da Barcelona. Contadis e dialects catalans èn sa sviluppads durant ils tschientaners suan-dants; sco emprim scriptur catalan da num ha Kremnitz menziunà Ramon Llull alias Raymundus Lullius († 1316), teolog e missiunari franciscan. Il 1490 a València han ins stampà per l'emprima giada «Tirant lo blanch», roman da cha-valiers dal scriptur Joanot Martorell († 1468). En il 16avel tschientaner ha l'uniun persunala tranter la Castiglia ed ils stadi da la curuna catalana ed aragona-isa spustà l'equilibre a favor da la Castiglia. En il 18avel han ils retgs prendi-pliras mesiras a favor dal «castellano», pia dal spagnol, e cunter il diever dal catalan. Kremnitz: «Entorn 1800 pudev'ins observar ina diglossia nua ch'il spagnol era pli ferm ch'il catalan, (...) ma il mintgadi sa slegava bunamain mo per catalan (...). En il 19avel tschientaner ha il svilup politic midà plaun a plaun la schien-scha collectiva. Il 1814 e puspè il 1820

han ins edì ina 'Gramática y apología de la llengua catalana' (sic !).» L'«Oda a la pàtria» (1833) da Bonaventura Carles Aribau (1798–1862) vala sco l'entschatda da la «renaixença». Ses linguatg matern na numnavà'l betg «català», mabain «llemosí», pia sco l'occitan dals trubadurs medievales dal Limousin en la Franscha centrala. Kremnitz: «Ins sa charplinava davart la grafia, ubain la medievala, ubain quella dal catalan modern.» Encunter lez vegnivan adina puspè scumonds spagnols novs; ins ha partì artifizialmain la Catalugna en quatter provinzas. Suenter la restauraziun da la monarchia il 1875 è sa sviluppà il «catalanissem» politic, tant pli cun il politicher Enric Prat de la Riba (1870–1917), autur de l'essai «La nacionalitat catalana» (1906) nua ch'el scriva: «Il català n'è betg in dialect dal spagnol, (...) anzi, sia istoria è gloriusa: Per catalan discurri-van retgs e conquistadurs, sciensiads ed apostels, poets e legislators.» Kremnitz: «Il catalan conquistava adina sorts novas da texts e schlarginava sia domena da die-ver (...). Il 1906 è sa radunà l'emprim congress dal linguatg catalan (var 3000 participants).» L'occurrenza era intitulada: «Aixeca't i parla» («Sta si e discurral!»); là ha Pompeu Fabra i Poch (1868–1948) preschentà sias «Qüestions d'ortografia catalana». Il 1907 ha Prat de la Riba, parsura da la provinza da Barcelona, fundà l'«Institut d'Estudis Catalans» (IEC) cun ina «Secció filològica»; il 1911 ha'l numnà Fabra schef da quel departament. Lez linguist ha publitgà 1913 sias «Normes Ortogràfiques», 1918 sia «Gramàtica catalana» e 1932 ses «Diccionari General de la Llengua Catalana». Kremnitz: «Uschia eran creadas las basas da la coine-a catalana d'oz.» Durant la pauza da la dieta a Turitg ha in lectur catalan da La Quotidiana declarà a l'autur da questas lingias: «Donn ch'i n'è betg i uschia cun il rumantsch grischun.»

Da Franco a Rajoy

Kremnitz ha anc resumà ils otganta onns suenter la proclamaziun da la Segunda re-publica il 1932: Autonomia, guerra civila, dictatura dal «generalísimo» Francisco Franco Bahamonde (1892–1975). Kremnitz: «L'emprim han ins stgatschà tutta-fatg il catalan da la vita publica; perfin tavlas da firmas e craps da fossa [per catalan] han stuì svanir. Pir suenter la Segunda guerra mundiala han ins lubi in'existenza da nischa. Ins ha scumandà l'IEC e destrui ina part da sias collezioni. Las perditas fissan stadas anc bler pli grondas senza la stentusa lavour da salvament da Ra-

mon Aramon i Serra (1907–2000), secre-tari general da l'IEC. Il 1979 (...) è il catalan vegnì puspè uffizial sper il spagnol (...). Bunamain l'entira giuventetgna vegn scolarisada per catalan; la finamira è ina bilinguitad simmetrica (...). Ma las regenzas spagnolas provan dapi 2000 da schlarginar il plaz dal 'castellano' en la pu-blicitat en disfavor dal catalan. Las forzas che pretendan l'independenza da la Cata-lugna creschan perquai adina dipli.» Klaus-Jürgen Nagel ha lura mussà lez cresch, da 2% il 1976, 4% il 1982, 14% il 2006, 31% il 2010 ed a 47% il 2013. Ils 30 da mars ed ils 10 da matg 2006 han las chombras spagnolas approvà ina refur-ma da la constituziun («estatut») da la Cata-lugna; ils 18 da zercladur ha il pievel da lezza «comunitat» approvà quellas refur-mas cun 73,23% da votantas e votants. Ma l'opposiziun conservativa spagnola da la Partida populara (PP) ha purtà plant ils 31 da fanadur tar il Tribunal constituziunal (TC) spagnol cunter il nov «estatut» catalan; il TC ha lura stgassà arbitraria-ment il 2010 ina part da las midadas. Quai ha stimulà il moviment catalan per l'independenza, il qual pudess cuntascher oz la maioritat da votantas e votants cunter la Spagna e ses primminister Mariano Rajoy (PP).

L'independenza fiss pussaivla

La Catalugna, sco l'entira Spagna, fa part da l'Uniun europeica (UE). Ma co stessi cun la commembranza da la Catalugna sch'ella vegniss in stadi independent? Questa dumonda ha Fassbender tractà manidlamm. El ha oravant tut manife-stà sia profunda indignaziun en fatscha a decleraziuns da José Manuel Barroso, an-teriur parsura da la Cumissiun europei-ca: Lez manegiava ch'ina Catalugna in-dependenta na fiss simplamain betg pli commembra da l'UE. Fassbender per-cunter ha punctuà che mintga burgaisa e burgais da la Catalugna haja oramai acquistà la commembranza da l'UE, la quala saja «ina cuminanza d'umans». L'UE duess pia intermediar pragmatically main tranter ils stadii commembres ed anteriuras regiuns che sajan vegnidas independentas. Fassbender è pia s'expri-mì en il medem senn sco la giurista Astrid Epiney il 2013 en la dieta internaziunala «States Falling Apart» (c. La Quotidiana dals 2 da settember 2013); Epiney duai dal reminent vegnir il 2015 rectura da l'Universitat da Friburg. En-tant para la Catalugna d'ir vers eleciuns anticipadas da ses parlament per rinfor-zar la legitimitat da sia regenza. Co va vinavant?